

ZAPAMÄTAJTE SI!

Privlastňovacie zámeno *svoj* nemá nominatív, preto nemôžeme hovoriť „to je svoj vlastný“, „to sú svoje vlastné“, iba *to je môj/tvoj/jeho/jej/ich vlastný*. Porovnajte:

ez az ő saját könyve – *to je jeho vlastná kniha* (N)

a saját könyvéből tanult – *učil sa zo svojej knihy* (G)

Zámena zámen *svoj* a *jeho* patrí k pomerne častým chybám. Ak je vo vete podmet, používame tvar *svoj*, napr. *spisovateľ vo svojom diele opisuje ...* (a nie „spisovateľ v jeho diele opisuje ...“!).

ÚLOHY

1. Doplňte správny tvar privlastňovacích zámen *môj, tvoj, náš, váš*.

moje spolužiačky a **moji** spolužiaci

moja sestra a ... bratia

moji bratia a ... sestry

pre mojich bratov a pre ... sestry

s mojou sestrou a s ... bratom

ja a ... bratraci

kvôli tebe a ... nápadom

pre teba a pre ... rodičov

pre mňa a pre ... kamarátky

pozývam vás aj ... dcéry

poznám teba aj ... sestry

my a všetci ... príbuzní

ja a ... spolubývajúci

2. Doplňte privlastňovacie zámená *jeho, jej, ich*.

matka a **jej** deti

deti a ... matka

otec a ... dcéra

dcéra a ... otec

žiaci a ... učiteľ

učiteľ a ... žiaci

chlapec a ... pes

cestujúci a ... batožina

vedci a ... vynálezy

s bratrancom a s ... kamarátmi

od Zuzky a od ... rodičov

pre riaditeľa a ... zástupcu

Peter a ... manželka

šofér a ... dvaja spolujazdci

lode a ... posádka

vesmírna loď a ... posádka

môj známy a ... syn

tete a ... manželovi